

Був це хлопчик лагідний і тихий

Євген Плужник

Був це хлопчик лагідний і тихий,
Як сосновий у безвітря ліс...
(Для якоїсь радості і втіхи
Кожний з нас у дні прийшов і ріс).

А сімнадцятий минув, зустрів
Наречену – кулю за Дніпром.
– Обертайся, земле, без упину!
Припасайте, припасайте бром!

Ах, цей хлопчик лагідний і тихий,
Що над степом ранній біль простер!
(Для якої радості і втіхи
Кожний з нас приходить і росте?)